

Jordi Sànchez

“El PSOE ha de permetre que Catalunya exerceixi el dret a l'autodeterminació”

Futbol

El Barça guanya i ja acarona el títol de lliga

Venc l'Alavés (0-2) i avui serà campió si l'Atlético perd contra el València

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 24 d'abril del 2019. Any XLIV. Núm. 14977 - AVUI / Any XLI. Núm. 13847 - EL PUNT

(Sant Jordi)

Algun ruixat i l'amenaça de més pluja no van impedir ahir que els carrers de tot Catalunya s'omplissin de gent ■ QUIM PUIG

PARÈNTESI • La celebració de Sant Jordi torna a ser un èxit tot i la situació política, en una diada que fins i tot el temps va respectar

ELS MÉS VENUTS • Triomfen 'El fill de l'italià', de Rafel Nadal, en ficció, i 'Contes des de la presó', d'Oriol Junqueras, en no-ficció

PETICIÓ • Torra insisteix a demanar mediació internacional pel conflicte amb Espanya

Pels nostres presos

LA CRÒNICA David Castillo

La Mina o la realitat amagada

Buscar, comprar, llegir

idealista

no em vull lligar

Liceu 20

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-0, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

La fotografia de la tragèdia

Ens trobem a la recta final d'una campanya electoral en què, com és habitual, resulta més fàcil recordar alguna puja-

da de to o un insult a l'adversari que no pas una proposta mínimament interessant o efectiva. La crispació ha estat la tònica dominant, i ha tingut Catalunya com a principal combustible. El PP, Ciutadans i Vox competeixen aferrissadament per demostrar qui és més contundent o més ferm en la repressió de l'independentisme, i el PSOE del 155 es mostra incapaç de sortir del racó del quadrilàter en què fa temps que viu atrinxerat. El problema de tot plegat és que no es tracta només d'una inèrcia electoral, susceptible de desaparèixer quan els candidats ocupin els seus escons, sinó d'una dinàmica estructural, en què des de fa anys viu instal·lada la política espanyola. Una mostra d'aquesta crispació la vam tenir dilluns, durant el primer debat televisiu. En un moment de la seva intervenció, el candidat de Ci-

En qualsevol país normal, la imatge d'una trobada entre dos presidents escollits pels seus respectius parlaments seria exhibida com un valor

tadans, Albert Rivera, va exhibir una fotografia emmarcada de la trobada institucional que van mantenir els presidents català i espanyol el 20 de desembre passat, i va remarcar que "el senyor Sánchez és capaç d'asseure's amb el senyor Torra i de fer-se la foto de 21 condicions de la vergonya". En qualsevol país normal, la imatge d'una trobada entre dos presidents escollits pels seus respectius parlaments seria exhibida com un valor, però a Espanya el diàleg és una mostra de feblesa i allò que preval és el desig irrefrenable de destruir l'adversari. Abans, els diàlogues eren els qui negociaven d'amaigat amb els encaputxats d'ETA. Ara, els criminals són els qui parlen amb un president democràtic en una trobada pública, val a dir que sense cap resultat tangible. Han canviat els actors, però el problema és el mateix. Fa temps que la democràcia espanyola es troba en fallida, atrinxerada en l'únic objectiu de mantenir la integritat territorial. I, en aquest escenari, una senzilla foto es converteix en una mostra més de la tragèdia.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Les plagues

El meu enyorat amic Jaume sostenia que com que els seus pares, que l'havien tingut de grans, eren nascuts tots dos a principi del segle passat, ell no pertanyia ben bé a la meua generació sinó a una d'intermèdia, anterior. Havia rebut dels seus progenitors unes informacions que els meus, més joves, ignoraven. Un dia, per Setmana Santa, em va fer aquesta admonició, mig en broma: "No s'ha d'escombrar en Divendres Sant, perquè a l'estiu surten formigues." No ho havia sentit mai. Vaig indagar a casa: la desconecien. Després la vaig trobar en un text d'Apel·les Mestres, tot i que l'il·lustrador i escriptor prefabricà desplaçava el precepte a Dijous Sant. Me la vaig fer meua, i durant uns anys l'he repetida a casa. Aquesta Setmana Santa l'he divulgada per Twitter, i un lector me n'ha explicat l'origen. Per distingir-se dels jueus, que quan s'acosta la Pasqua escombraven tots els racons per arribar sense engrunes antigues al gran dia, els cristians actuals en sentit absentista. Ho havia sentit dir aplicat a l'expressió "fer dissabte". El dia que els jueus tenen prohibit

“El vot ja el tinc. Quines ganes d'anar a votar per no votar-los

fer res, els cristians treien matalassos i estores als balcons per indicar que en aquella casa la religió dels hebreus hi era exclosa. I les formigues? Quina relació hi ha entre escombrar en Divendres Sant i la propagació estival de les formigues? Em sembla que la investigació ens duria sorpreses, antisemites o no. Quan eren esclaus a Egipte, els jueus van pintar amb sang els portals perquè passés de llarg la plaga decretada per Moisès que matava els primogènits de cada família. Abans, patrocinada pel mateix Moisès, hi havia hagut la plaga de la llagosta, que havia deixat els camps erms. Les formigues,

en són un equivalent? A l'època sense insecticides dels pares del meu amic Jaume, potser sí. Les tradicions i supersticions se superposen i passen d'una cultura a l'altra per antagoniques que siguin. Els explicava fa poc que a Salàs, al Pallars Jussà, l'historiador i col·leccionista Siscu Farràs ha reproduït establiments antics a moltes entrades de les cases. A l'exterior de la imitació d'un barberia ha instal·lat un d'aquells cilindres rodants pintats amb la bandera francesa que encara són el distintiu d'aquests negocis. Havia sentit dir que els barbers francesos l'havien adoptat per indicar que ells eren republicans com els primers i no els havien de confondre amb els col·legues que cada matí havien rasurat les galtes dels reis i els aristòcrates.

Què faig explicant aquestes coses en plena campanya electoral i quan la política bull? Pinto amb pintura repel·lent la meua columna perquè no hi penetri una campanya i una política tan intoxicants, hostils i negatives. La campanya es va acabant i encara no hi he fet referència. El vot ja el tinc. Quines ganes d'anar a votar per no votar-los.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/874otf>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Debats & entrevistes

Si abans d'ahir ja em va fer mandra veure el debat de candidats de TVE i el vaig seguir poc (deu ser que a mesura que he anat sentint les declaracions de segons quins testimonis al Suprem el meu interès pel que pugui passar a Espanya és cada cop més relatiu); si abans d'ahir ja em va passar això, deia, imaginin-se la mandra que em va fer ahir –que jugava primer el Girona i després el Barça– seguir el debat d'Atresmedia amb només quatre dels candidats a presidir el govern espanyol. Tal com està la temporada (la futbolística, vull dir) vaig triar el futbol i seguir el debat a les mitges parts. No és que no m'interessin, els debats. Em sembla que és justament al contrari. M'interessen tant que al final n'he anat desconectant perquè als debats electorals hi ha de tot menys debat. Ara són molt més un espectacle –i ho demostra el temps que tots els mitjans dediquen a les prè-

“Ni Cayetana ni Arrimadas tenen temps per a vostè

vies dels debats, retransmetent l'arribada dels convidats i explicant com van vestits– que res més. El dos debats que hi ha hagut a Espanya no m'han interessat gaire, i al que es farà avui a TV3 no hi seran tots els caps de llista (alguns són a Soto del Real gràcies a Llarena i a Marchena, que són dos noms que rimen) i, a més a més, segur que em sentiré estrany perquè el director Vicent Sanchis no podrà parlar, gràcies a la Junta Electoral, ni de presos polítics ni d'exili. Ben estrany, també, un debat en aquestes condicions. Potser és per tot plegat, perquè els debats electorals són esbiai-

xats, massa cronometrats i concebuts com un espectacle, que cada cop m'interessin menys. Em passa el contrari, en canvi, amb les entrevistes. Em lleixo i m'escolto molt més una entrevista que no un debat electoral. I, per descomptat, molt més que segons quines tertúlies. A les entrevistes és on el candidat pot dir-hi la seva. Permeten escoltar-los, veure'ls gesticular i saber amb més detall quines són les seves propostes. Aquests dies, aquest diari n'està fent a tots els caps de llista. Els entrevistem per saber què defensen i quin programa tenen. Són per llegir-les amb calma i saber què pensen. La llàstima és que no hi veuran, però, ni Cayetana Álvarez de Toledo ni Inés Arrimadas. Són les dues úniques candidates que, potser pel que els explicava abans, han declinat amablement la nostra invitació. La seva. No tenen temps per a vostè, estimat lector. Ni per a les nostres preguntes. S'entén.

EDITORIAL

La tossuda bona salut de Sant Jordi

Un any després del Sant Jordi que es va haver de celebrar sota l'aplicació de l'article 155, els actes institucionals que tradicionalment apleguen el món de l'escriptura, de l'edició i de les llibreries van recuperar ahir una relativa normalitat. Relativa perquè, tal com es van encarregar de recordar els diferents discursos, els presos que es diuen Jordi van haver de celebrar el seu sant a la garjola. El fet de coincidir amb la campanya electoral també va atorgar a la jornada una singularitat excepcional. Ahir, en contra del missatge dels partits polítics que estan interessats a sacsejar l'espantall de la confrontació, la societat catalana va tornar a exhibir un dels seus millors actius: la cohesió.

Els set milions de roses i el milió i mig de llibres venuts, malgrat que el temps no hi acompanyava gaire, confirmen la tossuda bona salut d'una de les dates més assenyalades al calendari del nostre país. Més enllà del context polític, Sant Jordi ha reafirmat l'aposta per a la cultura i per a la inclusió social i ha posat de manifest la tímida recuperació del sector, amb un creixement del 2% dels 22 milions d'euros facturats l'any 2018. Aquestes xifres representen un redreçament de la crisi continuada dels darrers deu anys però encara estem molt lluny dels nivells de vendes del 2008, quan la lectura no havia patit encara els estralls de les retallades domèstiques. El llibre adquireix un protagonisme absolut però desgraciadament aquesta prioritat queda concentrada a un sol dia. Estimular l'hàbit i estendre'l en el temps és el repte que tenim l'endemà mateix de Sant Jordi i, en aquest sentit, que el creixement se centri sobretot en l'oferta infantil i juvenil significa que anem pel bon camí.

De reüll

Anna Serrano

Artesania

Al film *The Post*, traduït com *Los papeles del Pentàgon*, hi ha escenes magnètiques, de la impremta, dels linotipistes, dels periodistes amb màquines d'escriure... les tripes del *Washington Post*, precioses. No estem als anys setanta, les noves tecnologies s'imposen. Però malgrat que el món, els ritmes i les formes de producció han canviat, a mi m'agrada pensar en el diari, el que llegeixen mentre fan el cafè, asseguts al sofà o qui sap si al tren, en paper o a la tauleta, com un treball d'artesanía al qual contribueix molta gent. Sovint només es pensa en els periodistes de les diferents àrees i els fotògrafs, tots imprescindibles, però són només una de les baules d'una llarga cadena, a voltes invisible. Hi ha en un diari qui s'encarrega de les planes, de les maquetes, dels gràfics, de controlar els textos, de corregir-los, de comprovar que estan a l'hora, de tancar-los o fer les notícies per al web. Hi ha qui s'ocupa d'adaptar els articles d'opinió, de la programació de la tele o de la plana d'anglès. Hi ha els comercials, els i les secretàries, els responsables de la publicitat, els recepcionistes o els que atenen els subscriptors. Hi ha els informàtics, els responsables d'administració, de recursos humans, els distribuïdors... Tanta gent... I el més important és vostè, estimat subscriptor, estimat lector, que li dona sentit a tot. Som una gran comunitat. L'artesanía és, en realitat, feina i més feina. De tots.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Quim Torra

Crida internacional

El president de la Generalitat, Quim Torra, va aprofitar ahir el missatge tradicional del dia de Sant Jordi per reclamar, un cop més, en una intervenció en anglès, la implicació de la comunitat internacional per resoldre el conflicte polític entre Catalunya i Espanya.

ESCRITOR

Rafel Nadal

El llibre més venut

Els pronòstics es van complir, com sol passar amb el premi Ramon Llull de novel·la, i Rafel Nadal va ser ahir l'autor més venut de Sant Jordi amb la seva obra *El fill de l'italià*, de Columna Edicions. La jornada va confirmar una certa recuperació editorial, amb 2% més de vendes.

PRESIDENT D'ÒMNIUM CULTURAL

Jordi Cuixart

Sant Jordi a la presó

El president d'Òmnium, que com Jordi Sánchez i Jordi Turull ahir es va veure obligat a celebrar el seu sant entre la presó i el Suprem, es va dirigir als socis de la seva entitat i va retreure a jutges i fiscals del tribunal "la manca històrica de cultura democràtica dels poders de l'Estat".

Tal dia com avui fa...

1 any

Diada groga

Catalunya viu una diada de Sant Jordi multitudinària, però sota els efectes de l'aplicació de l'article 155 i els presos polítics.

10 anys

Recurs a l'Estatut

Mariano Rajoy, líder del Partit Popular, somriu a tothom en la diada de Sant Jordi però no retira el recurs contra l'Estatut de Catalunya.

20 anys

Cara i creu

La mort de l'escriptora Maria Àngels Anglada tenyeix de dol la diada de Sant Jordi. L'autora de 'Les closes' va morir a Figueres als 69 anys.

Full de ruta

Carina Filella

Sant Jordi de rànkings

A vui, l'endemà de Sant Jordi, tot seran xifres i rànkings. Quins han estat els llibres més venuts, quants diners hauran facturats aquells que venen llibres i roses, quin escriptor de cara coneguda ha tingut més gent a la cua esperant una signatura... Sant Jordi és emoció viva, el dia de la Cultura, de l'amor i de l'amor a la lectura, però també és una diada comercial, i a vegades aflora una petita vena frívola o mercantilista. El gremi de llibreters n'estan una mica tips, que cada any els periodistes els preguntem allò de quins són els llibres més venuts. Diuen que aquesta és només una informació anecdòtica i que la vintena de llibres més venuts, entre ficció i no-ficció, només representen un 5% del total de la diada. En el moment d'escriure aquest article encara no tenim les dades a la mà, sobre com haurà anat la diada d'enguany. Però sense caure en frivoltats, no cal posar-nos les mans al cap si, any rere any, es repeteix aquesta

Sense caure en frivoltats, no cal posar-nos les mans al cap si, any rere any, es repeteix aquesta mena de tradició periodísticofestiva de fer llistes dels llibres més venuts

mena de tradició periodísticofestiva de voler divulgar llistes dels llibres més venuts o dels autors que s'emporten la palma. Els rànkings són només això. I no desvirtuen la grandesa de la nostra diada. Ja ens està bé saber si es compliran les expectatives i s'hauran venut 7 milions de roses i 1,5 milions de llibres; si el Gremi de Llibreters haurà pogut augmentar la facturació fins a un 2% respecte als 22 milions d'euros de l'any passat; si el creixent sector del llibre infantil i juvenil mantindrà el 34% del total de les vendes d'aquest dia; si hi ha hagut més o menys parades repartides arreu del país o si ens estimem més o menys que ara fa un any. Sant Jordi és tan gran i ens fa tan grans com a país que tothom pot viure la diada com vulgui, quedant-se amb els rànkings que vulgui o llençant-los tots a les escombraries. Això hauria de ser així si no fos que no hi haurem estat tots, en aquesta diada. Els nostres polítics exiliats i presos no l'han pogut gaudir. I aquí sí que ens fallen tots els recomptes.

Tribuna

Jordi Llavina. Escriptor

A qui ha donat l'enyor

Durant la meua vida, sovint m'he vist en la necessitat de defensar la poesia davant escèptics de pedra picada o, encara pitjor, davant aquella mena de necis que només creuen en els números i en la borsa, individus que menyspreen els versos tot titllant-los (són així de mesells!) de mera efusió de sentimentalisme. De tant en tant, però, coincideixes amb gent sensata que, encara que no tingui l'hàbit de llegir poesia, sap que no hi ha cap altra forma d'art que retrati tan fonamentalment la condició humana. Fa uns quants dies, passejant per Vilanova, vaig trobar-me un exalumne de la meua primera etapa com a professor, el 1996. A l'institut Manuel de Cabanyes vaig tenir una colla d'estudiants excel·lents, molt interessats en la música i en l'art en general, i el fet és que, amb alguns d'ells, continuo mantenint-hi el contacte, tants anys després. Un d'aquests xicotets és el que dic. "Fem una cervesa", vaig suggerir. Ens vam posar al dia. "¿La feina? Bé, ves", va començar dient, responent a la meua pregunta. Naturalment la feina no és pas el

que més m'interessava de la seva vida actual. Llavors era un xicot molt creatiu, diria que pintava i feia fotos. "¿Saps que aquests últims quatre mesos he pensat en tu, Jordi?", va informar-me. "Coi, ¿i doncs? ¿A què dec aquest privilegi?", vaig preguntar. "La poesia", va contestar ell. "¿La poesia?", vaig demanar jo. "Sí, la poesia", va reblar ell. Semblava fotut, el meu exalumne; assegut, capcot, davant la seva cervesa. "Aviam, explica-m'ho bé, això." És ben senzill: una separació traumàtica. ¿A qui no li ha passat, algun cop? No pas de la seva primera dona, amb qui havia tingut dos fills, sinó del "veritable amor de la meua vida", va indicar-me amb aquella llei d'altisonància

“M'he vist en la necessitat de defensar la poesia davant d'escèptics

cia que, en alguns moments greus de l'existència, donem a les nostres paraules. Em va descriure la seva amant amb pèls i senyals (¿i realment vols això?, vaig pensar jo –i no l'hi vaig dir–, i de seguida em va venir al cap la cançó de Manel *Deixa-la, Toni, deixa-la*). El meu exalumne havia recordat molts cops uns versos que jo havia transcrit amb guix a la pissarra, un dia de desembre d'aquell curs memorable. "No em ve al cap de qui eren, si de Vinyoli, que sempre en parlaves, o d'aquell altre, ¿Josep Carner, oi, es deia? Era un poema molt breu que parlava de dos que eren al llit, i era com si un ja no hi fos per a l'altre. ¿Saps quin vull dir? ¿Me'l trobaries?" Li vaig dir que no tan sols li trobaria la brevíssima poesia –de Carner, en efecte: *Destins*, es titula–, sinó que miraria de fer una reflexió per escrit sobre això que m'havia explicat: "La nit és lleu. Els dos amants s'han adormit. / Té dos presents l'Amor dintre la mà distreta. / A qui darà l'enyor? A qui l'oblit?" Al meu amic, l'Amor li ha procurat l'enyor. Però aquest no és pas el seu destí!

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Les eleccions generals. Motius per anar a votar

■ És cert que la campanya electoral cansa per reiterativa i, en molts casos, no parla dels problemes reals de la gent sinó d'alguns temes només de "confrontació entre polítics". A molts, ja els va bé per no haver d'explicar què faran en els temes que realment ens afecten, com ara els preus descontrolats de l'habitatge, l'atur i la precarietat laboral, la pèrdua de poder adquisitiu de les pensions, la violència contra les dones, el poc respecte per la sostenibilitat del planeta, les retallades en l'educació i la sanitat públiques, la poca atenció a les persones amb dependència, els problemes del transport públic i un llarg etcètera. I el nou govern que elegim afrontarà d'una manera o una altra aquests problemes. Per força ens inte-

ressa qui governarà, no ens enganyem, no és veritat que tots són iguals i que tots farien el mateix! A més, tenim també una crisi política que té bloquejada l'acció de govern. Una moció de censura va treure el PP del govern, per les seves múltiples corrupteles, però ja quasi no se'n parla. A tot el món resorgeixen les forces autoritàries que als anys trenta van dur Europa al desastre. I aquí encara és més perillós, perquè hi ha sectors dels aparells de l'Estat que procedeixen del franquisme. Hi ha hagut joc brut pagat per l'Estat –per exemple– i es mantenen lleis del PP que retallen les llibertats (malament quan hi ha tants judicis per la llibertat d'expressió i manifestació) i encara es proposa recentralitzar un Estat de "nacionalitats i regions" que s'hauria de millorar, no pas d'anul·lar. És el mateix una Espanya plurinacional i democràtica que una

de centralista i autoritària? I tots seran igual de valents per afrontar-ho? El diumenge 28 d'abril no ens podem pas quedar a casa, ens hi juguem massa, es decideixen coses molt importants. Cal recordar que alguns poden defensar els seus interessos directament, comprant voluntats i influint sobre els governs, però nosaltres només tenim la denúncia, la mobilització social... i el nostre vot!

XAVIER RIU SALA
Barcelona

Mal periodisme esportiu

■ L'endemà del partit contra el Manchester, vaig dubtar si havia anat al Camp Nou o a veure un altre partit a un altre estadi de futbol. El que m'explicaven la premsa, la ràdio i la TV no era el que jo havia vist. "En només quatre minuts Messi va liquidar l'eliminària." És que no es van

juguar els altres 86 minuts? Algú que també jugava deuria impedir que el Manchester no marqués cap gol durant aquests 86 minuts. L'actitud infantil de la majoria de periodistes esportius era destacar la labor de Messi per no parlar del gran partit de tot l'equip. En els TN d'una cadena de TV catalana, la fòbia antibarcelonista té nivells ridículs. En cada TN intenten trobar les notícies més negatives de cara al pròxim partit, els rivals són magnificats de forma exagerada i el mateix es fa amb problemes imaginaris del mateix club, com poden ser lesions, etc.

Actualment el Barça està a la final de la copa, a les semifinals de la Champions i a 9 punts per davant del segon classificat en la lliga i a 14 del tercer.

ANTONI DURAN I BAUSILI
Sant Feliu de Llobregat (Baix Llobregat)

La frase del dia

“L'objectiu del govern del qual vaig formar part sempre va ser arribar a una solució pactada amb l'Estat espanyol”

Jordi Jané, EXCONSELLER D'INTERIOR DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Tribuna

Antoni Segura. Catedràtic d'història contemporània (UB)

I si algú creu...

Ja sé que arribats a aquest punt, quan falten quatre dies per a les eleccions legislatives al Congrés dels Diputats, qualsevol reflexió és poc més que inútil, perquè, com assenyalen els experts en comunicació, curiosament, en el món globalitzat i interdependent les opinions són cada cop més segmentades i tenen menys capacitat d'interrelacionar-se. En altres paraules, el lector, l'oient o l'espectador en vista de l'allau de pluralitat d'informació, anàlisi i opinió tria cada cop més allò que vol llegir, escoltar o veure, és a dir, el seu diari i emissora de ràdio o televisió de referència i rarament cap altre. I, per tant, les opinions ja no són confrontades sinó excloents.

I SI ALGÚ CREU QUE JA ESTÀ TOT DECIDIT, que res es pot canviar, que no va d'un vot, que són el mateix les dretes que les esquerres (a Madrid o a Catalunya), que per a les aspiracions dels ciutadans de Catalunya és igual que governi a Madrid el PSOE o la triple aliança de l'horror neofeixista, que com més malament, millor..., que pensi que els Pablo Casado, Albert Rivera, Inés Arrimadas, Cayetana Álvarez de Toledo i companyia tenen com a objectius prioritaris aplicar un 155 etern, posar fi definitivament a les aspiracions d'autogovern i el dret a decidir dels ciutadans de Catalunya i dur a terme una involució social, de llibertats i de valors democràtics.

SI ALGÚ CREU QUE LES RODES DE PREMSA que s'han permès fer des de la presó als candidats a diputats Jordi Sánchez, Oriol Junqueras o Raül Romeva formen part de la normalitat política, s'equivoca de mig a mig, perquè el fet previ és que no té res de normal que en un Estat que es reclama democràtic hi hagi presos i exiliats polítics. Per què la Junta Electoral ha prohibit utilitzar les expressions *exiliats* i *presos polítics* en els mitjans de comunicació públics? Te-

nen por de les paraules o més aviat volen amagar una realitat que evidencia una situació profundament injusta? És clar que aquesta darrera és una afirmació que mai compartiran aquells que consideren que els presos polítics catalans es mereixen ser a la presó pels fets de l'1-O. És el cas, per exemple, de la franco-argentina-espanyola Cayetana Álvarez de Toledo, marquesa de Casa Fuerte (sí, com la monarquia, els títols heretats de l'antic règim encara són vigents), candidata *cunera* (candidat o candidata d'un partit polític que es presenta a les eleccions per un districte electoral a què no pertany ni té cap vinculació) de la FAES i del PP, que, sens dubte, no es veu ni tan sols en la necessitat de conèixer la llengua dels ciutadans que pretén representar. La mateixa candidata que, de manera delirant i cínica, es pregunta a si mateixa: “Per què s'accepten rodes de premsa per als senyors Sánchez i Junqueras i no per a qualsevol altre pres per corrupció o violació?” I, hi afegeix, sense que li tremoli la veu, l'estupidesa que la programació de TV3 “només es pot veure amb un llaç

groc a la solapa”.

LA MATEIXA ESTUPIDESA com quan l'expert en màsters sota sospita no troba l'extrema dreta de què parla Junqueras. Que es miri al mirall. Per cert tampoc troben aquesta extrema dreta a Cs. No saben encara amb qui governen a Andalusia? Han oblidat que, a pesar de dir-se liberals i amants de la llibertat, van néixer contra la immersió lingüística a Catalunya, contra la llengua catalana (quina absurditat, definir-se en contra d'una llengua) i a favor del supremacisme espanyol més barroer? En fi, poques lliçons d'honestat política poden donar partits corromputs fins al moll de l'os o que, sempre que puguin aspirar a ocupar càrrecs, són capaços d'arreglar tot allò que troben pel camí (des d'exministres socialistes caducats fins a caps de govern, també socialistes i caducats però de França) i pactar amb l'extrema dreta.

TAMPOCS POT OBLIDAR que el PSOE –sí, el PSOE de Pedro Sánchez– va donar suport al 155, tot i que alguns socialistes catalans intentaven fins al darrer moment aconseguir un acord per impedir-ho i el president José Montilla va tenir la dignitat institucional d'absentar-se de la sala de plens del Senat mentre es votava la seva aplicació. Certament, des de la defensa del dret a decidir no tot s'ha fet bé. Encara avui, les forces independentistes es recreen mútuament les posicions adoptades. Però, per molt cansats que estiguem i per molts dubtes que ens assaltin, no és el moment dels retrets sinó de votar massivament per barrar el pas a la involució –tant en la seva versió dura com en la suposadament més suau d'un govern del PSOE i Cs– i per aconseguir la llibertat dels presos, el retorn dels exiliats i el reconeixement del dret a decidir que vam exercir l'1-O, perquè això va de llibertat i democràcia.

“No és el moment dels retrets sinó de votar massivament per barrar el pas a la involució”

De set en set

Manuel Castaño

Vot dispers

La democràcia és un sistema de govern, no una manera segura de solucionar els problemes, ni un mètode per assolir la felicitat. Val la pena

recordar-ho en el temps de les promeses, quan ens demanen el vot de la nostra vida. Res que sigui realment decisiu no es posarà mai a votació, però està bé tenir representants que defensen els nostres interessos en lloc d'esperar que ho faci un governador civil vingut de llunyes terres; la pregunta és fins a quin punt estan per la feina: les llistes tancades tenen un efecte inhibitor. No és estrany que el desencant i la decepció persisteixin al llarg de tantes legislatures. Aquesta vegada diuen que

En una democràcia, discrepar o adoptar altres idees no és cap traïció

hi ha molts indecisos, gent que no sap o que no vol dir què votarà. La dificultat del pronòstic provoca el nerviosisme dels polítics, i això els pot fer fer cops d'efecte a última hora que solen ser molt ridículs. L'elector hauria de conservar la sang freda a l'hora de votar, o de no fer-ho –votar és un dret, no un deure–, perquè els polítics, tots, juguen a escalfar-lo fins que s'anima a emetre un vot de càstig, amb odi visceral. I acostumar-se a canviar de vot, i d'opinió també. Els partits tendeixen, com totes les marques comercials, a fidelitzar el client i a fer-lo sentir culpable de l'apocalipsi si se'n va a la competència; però en una democràcia, a diferència d'una dictadura, discrepar o adoptar altres idees no és cap traïció. Al capdavall, no passa mai res: ells són els primers a ajuntar-se, a adoptar punts programàtics d'altri, o a renunciar al que semblava sagrat.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista de Junts per Catalunya el 28-A

Jordi Sànchez

“El PSOE ha de permetre el dret a l'autodeterminació”

DESPRÉS DEL 28-A • “Qui vulgui els vots de JxCat haurà d'escollir la via del diàleg i acceptar que el referèndum pot formar part de la solució” **EXILI 'VERSUS' PRESÓ** • “El nostre judici avui seria molt més complicat sense les victòries davant la justícia alemanya i belga”

Miquel Riera
BARCELONA

Empresonat des del 16 d'octubre del 2017, Jordi Sànchez és el candidat de Junts per Catalunya en les eleccions espanyoles del 28-A. En la recta final, repassa com està vivint, en ple judici al Suprem, aquesta campanya del tot inusual i molt diferent de la dels passats comicis catalans, quan era número dos de la candidatura encapçalada per Carles Puigdemont.

Estem davant una campanya atípica, com l'està vivint?

Amb la convicció que la presó no impedirà que la nostra força sigui disminuïda ni silenciada. Estem al bell mig d'un judici polític. És molt important que la gent de l'1 d'octubre se senti interpel·lada i vagi a votar. Només ens tenim a nosaltres per defensar l'1 d'octubre i el referèndum. No podem fallar. El 28 hem d'omplir de nou les urnes de vots sobiranistes.

Aquest cap de setmana ha pogut protagonitzar una conversa amb l'expresident Carles Puigdemont, com l'ha viscuda?

Amb molta emoció. Més de 18 mesos sense poder conversar obertament amb ell. M'agradaria que ni ell ni jo ens haguessim vist en aquestes circumstàncies, malgrat tot aquesta conversa formarà part per sempre més dels meus records. De les coses boniques viscudes a la presó.

Presó i exili connectats en una mateixa pantalla, són les dues cares d'un mateix combat?

Avui, sense la feina feta per l'exili, nosaltres seríem molt més febles. I l'exili sense presó estaria molt més lluny. Tenim una estratègia compartida i estem preparats per resistir, per persistir. Només

si som persistents tindrem possibilitats de guanyar. I el president i jo, exili i presó, ho estem.

Com valora la feina que estan fent Puigdemont i la resta d'exiliats fora de Catalunya?

Imprescindible. Tant políticament en la tasca d'internacionalitzar com judicialment davant dels tribunals. El nostre judici avui seria molt més complicat sense les victòries davant la justícia alemanya i belga.

L'ha sorprès la decisió de la Junta Electoral de deixar participar els presos en actes de campanya?

Sí, m'ha sorprès. Recordo que en les eleccions del 21 vaig ser castigat a 30 dies sense sortir al pati i van prohibir la comunicació amb la persona que era el meu punt de suport amb l'exterior per una gravació telefònica.

A què atribueix el canvi de criteri respecte a la campanya de les eleccions catalanes quan no van poder fer actes?

Ara la JEC se sap vigilada per organismes internacionals, hi ha sentències del TEDH i no pot anar tan decidida a vulnerar els nostres drets polítics i dels nostres electors. Malgrat tot, hauríem de fer campanya en llibertat.

Ha seguit els debats a quatre dels candidats del PSOE, Unides Podem, el PP i Ciutadans, Catalunya és una constant però no hi ha representants de partits independentistes...

És l'expressió de què volen fer amb nosaltres. Volen decidir per nosaltres sense ni escoltar-nos. Per això la resposta ha de venir el 28. Serem forts si omplim de vots independentistes les urnes. Només ens tenim a nosaltres mateixos per defensar-nos. Ningú com Junts per Catalunya és la garantia de mantenir viva la fla-

ma de l'1 d'octubre.

Li hauria agradat presentar-se a les eleccions en una llista unitària? Que no s'hagi pogut materialitzar respon a la desconfiança entre els partits que començaria a mitjan octubre del 2017 i que vostè comentava en una entrevista anterior en aquest diari?

Aquestes eleccions van de llibertat, de democràcia i de Catalunya. Des de Junts per Catalunya hem intentat de totes maneres una llista unitària que representi la força del poble que va fer possible l'1 d'octubre. No és temps de fer partidisme, és temps d'unitat. I Junts per Catalunya és la llista més unitària i plural de les que es presenten.

Com es troba després de tants dies a la presó?

Amb força i determinació. No hi ha marge per baixar la guàrdia i desanimar-se. 18 mesos a la presó és una injustícia tan gran que només es pot suportar mantenint els ideals i les conviccions.

Haurà valgut la pena aquest sacrifici personal?

Sí, no ho dubti. Si t'ho proposes sempre hi ha un demà més prometedor que l'ahir i que l'avui. Només progressen els que miren endavant. I això és el que vàrem fer l'1 d'octubre, sembrar de llavors el present tot mirant el futur. I crec que col·lectivament avui som més forts que abans de l'1 d'octubre. La presó és dura, certament, tant per als que estem a dintre com per als familiars i amics. Però algun dia s'acabarà i serà temps de recollir els fruits de les llavors plantades. I els recollirem, segur.

Què enyora més de l'exterior? Ahir va ser Sant Jordi... Sant Jordi, per exemple?

Les rutines de la llibertat. Fer sense ha-

ACN

La conversa amb Puigdemont formarà part per sempre més dels meus records. De les coses boniques viscudes a la presó

ver de demanar permís. Una conversa amb un amic, el bon dia al matí amb la família, la caminada fins al metro per anar a la feina, petites coses de cada dia, que mai valorava abans d'entrar a la presó.

Com valora la marxa del judici al Suprem?

Amb preocupació. Si bé és cert que les defenses es mostren optimistes perquè fins ara cap testimoni ha aportat cap prova ni cap relat que avaluï amb fets irrefutables la tesi de la fiscalia, el cert és que els diaris i les televisions espanyoles creen un relat que anticipa la condemna.

Activista, cap de llista i empresonat a Soto del Real

Jordi Sánchez (Barcelona, 1964) està en presó preventiva des de fa més de 550 dies i està sent jutjat al Tribunal Suprem, al capdavant, per haver presidit l'Assemblea Nacional Catalana. És activista social, pacifista i defensor de les llibertats des de primera hora. Va ser objector de consciència, dirigent de la Crida per la Solidaritat els anys vuitanta i noranta i posteriorment es va moure en l'òrbita d'ICV. El 2010 va ser nomenat adjunt al Síndic de Greuges. Cinc anys més tard va ser escollit president de l'ANC en substitució de Carme Forcadell, i ho va ser durant dos mandats. A diferència del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, Sánchez sí que va fer el salt a la política de partits des de la presó i es va presentar com a número 2 de Puigdemont el 21-D. Va ser el segon candidat que la formació va intentar fer president. El jutge Pablo Llarena ho va impedir. Actualment impulsa la Crida Nacional per la República.

les seves febleses democràtiques.

Com valora el procés que l'ha dut fins a cap de llista, amb la sortida de diputats del PDeCAT que fa temps que eren a Madrid i les crítiques que han fet sobre tot plegat?

Tot el respecte pel PDeCAT. Jo no soc del PDeCAT i no em correspon parlar d'ells. En tot cas, Junts per Catalunya és molt més que el PDeCAT. Incorpora persones independents, com és el meu cas, el de la Laura Borràs i el d'en Jaume Alonso-Cuevillas, i exdirigents socialistes en llocs destacats com ara Marina Geli. En tot cas el consell nacional del PDeCAT va ratificar les llistes amb més d'un 70% de suport.

Si no ha pogut seure al Parlament de Catalunya, tot i ser escollit el desembre del 2017, creu que ho podrà fer amb normalitat al Congrés dels Diputats?

Només Turquia ha tingut a la presó diputats sense condemna. Crec que el Suprem, molt preocupat per la seva imatge, ens deixarà anar a prendre possessió de l'escó. Si el Suprem ho prohibeix ho denunciarem internacionalment.

Els socialistes espanyols han interpretat les llistes de Junts per Catalunya com un cop de porta a la via del diàleg. Per què els incomoda tant la presència dels presos polítics al capdavant de les candidatures?

Hi ha gent amb molt de poder que té ganes de silenciar la posició de Junts per Catalunya i d'apartar el president Puigdemont de l'escenari polític. És el preu que s'ha de pagar per ser coherent i digne. Els presos incomodem perquè som l'evidència que Espanya té un problema democràtic. Ells ens voldrien silenciats i amb el cap cot. No ho farem. Junts per Catalunya som la memòria viva del que aquest país va viure en el referèndum. I això incomoda.

Només Turquia ha tingut a la presó diputats sense condemna. Crec que el Suprem ens deixarà anar a prendre possessió de l'escó

Creu que s'està podent demostrar que no va passar allò que no va passar?

La part documental de les nostres defenses i els nostres testimonis encara no han començat a comparèixer. La decisió del Tribunal de no permetre contraposar en aquest moment del judici la versió dels testimonis de l'acusació amb els vídeos aportats com a prova ens perjudica. Això impedeix fer visibles les contradiccions de moltes declaracions amb els fets realment succeïts. I facilita que alguns mitjans comprin acríticament tota la versió de la violència, l'odi i la insurrecció que la Guàrdia Civil diu que es va viure. En tot cas falta molt judici.

Fins ara cap testimoni ha aportat cap prova ni cap relat que avaluï amb fets irrefutables la tesi de la fiscalia

"Jo em preparo per acusar l'Estat i guanyar l'absolució", va dir fa unes setmanes. Ho manté després d'aquestes setmanes de judici?

I tant. Aquest és un judici polític. No acusar l'Estat per les violacions als drets i les llibertats polítiques és assumir la condemna sense marge per recórrer al Tribunal Europeu de Drets Humans. Joestic a la presó per haver estat president d'una entitat, l'ANC, que va tenir l'atreviment de mobilitzar durant anys centenars de milers de persones i que el 20-S es va atrevir a protestar contra una decisió judicial. On és la democràcia? I el dret a manifestació? Fa 550 dies que es-

Els debats a quatre són l'expressió de què volen fer amb nosaltres. Volen decidir per nosaltres sense ni escoltar-nos

tic a la presó. Només puc continuar acusant l'Estat i exigint l'absolució.

Què n'opina, de la retirada forçosa dels llaços grocs i pancartes reclamant la llibertat dels presos polítics? Que s'hagin hagut de retirar tot i assegurar que no es faria, pot donar la sensació que els independentistes no tenen cap marge de maniobra?

La prohibició de símbols, colors i paraules és el termòmetre de l'Estat de la democràcia a Espanya en aquests moments. Gràcies a l'actitud del president Torra l'Estat espanyol ha quedat una vegada més retratat deixant al descobert

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ELECCIONS****El preocupa que Vox tregui uns bons resultats? El tripartit de la dreta és el pitjor escenari?**

Qualsevol escenari amb regust a 155 és molt dolent. El tripartit de dreta ho és però el PSOE i Cs, també. Aquells que creguin que per frenar Vox el vot útil és el PSC han de saber que votar socialista és obrir la porta a Rivera al govern d'Espanya. L'única garantia per frenar un govern agressiu amb Catalunya i continuar defensant l'1 d'octubre és votar JxCat.

L'independentisme què hi ha d'anar a fer, a Madrid?

Junts per Catalunya anirà a fer política, a defensar l'autodeterminació i a buscar un diàleg per superar el bloqueig que Rajoy i Sánchez han imposat. Anem a desbloquejar i a trobar una sortida dialogada amb l'autodeterminació com a solució.

Amb quines condicions investiria Pedro Sánchez, que, per cert, recentment ha declarat que amb un govern del PSOE Catalunya mai aconseguirà la independència?

Qui vulgui els vots de Junts per Catalunya haurà d'escollir la via del diàleg i acceptar que el referèndum pot formar part de la solució. El PSOE no ens ha de donar la independència, és el poble de Catalunya que ha decidit el seu futur. El PSOE ha de permetre que el poble de Catalunya exerceixi el dret a l'autodeterminació, la resta ja és cosa dels ciutadans, que decidiran en llibertat davant de les urnes.

El PSOE tampoc ha negat un possible pacte amb Ciutadans?

Votar socialista és obrir la porta del govern a Rivera. Cs és un soci còmode per a Sánchez. Si aritmèticament suma, el PSOE buscarà el pacte amb els d'Arrimadas, i això és tan greu per a Catalunya com un govern del PP i Cs. Que ningú tingui la temptació de votar socialista per frenar Vox. L'únic vot útil independentista per frenar Vox i Cs és Junts per Catalunya.

Veu a l'horitzó un altre article 155? Com interpreta les amenaces de la dreta?

És una amenaça constant, és l'evidència de la incapacitat d'assumir el problema i de buscar solucions des del diàleg. El PP,

L'única garantia per frenar un govern agressiu amb Catalunya i continuar defensant l'1 d'octubre és votar JxCat

Cs i el PSOE ja han provat el 155, i qualsevol aliança governamental entre si els pot portar a imposar-lo de nou.

Com a president de la Crida Nacional, quin futur té aquesta formació? Creu que els ciutadans han entès prou bé per què i com s'ha format?

La Crida té com a objectiu promoure la

Votar socialista és obrir la porta del govern a Rivera. Si aritmèticament suma, el PSOE buscarà el pacte amb els d'Arrimadas

confluència entre l'independentisme democràtic. Ara, en aquest període electoral, manté una baixa activitat per no generar confusió. Si hem de fer cas del nombre de fundadors i simpatitzants, puc assegurar que els ciutadans han entès la mar de bé la seva importància.

Quina ha de ser l'estratègia de l'inde-

Hi ha gent amb molt de poder que té ganes de silenciar la posició de Junts per Catalunya i d'apartar el president Puigdemont

pendentisme per aconseguir materialitzar la República? Caldrà, al seu parer, fer un nou referèndum?

No deixar-se desmobilitzar ni desmoralitzar. Si mantenim la majoria i persistim en l'exigència vencerem. L'Estat no podrà negar per sempre l'exigència si prové d'una majoria permanentment reforçada. Però cal anar-hi, anar-hi, anar-hi... ■

labosar
anàlisis clíniques

DES DE 1990

- CONCERT AMB LA MAJORIA DE MÚTUES
- EXTRACCIONS I RECOLLIDA DE MOSTRES:
DE DILLUNS A DIVENDRES DE 8 A 13 H I DE 17 A 19 H. DISSABTES DE 8 A 10:30 H
- ENTREGA DIÀRIA DE RESULTATS AL LABORATORI O PER CORREU ELECTRÒNIC

NOVETAT

- PROVES D'INTOLERÀNCIA A LA LACTOSA, LA FRUCTOSA I EL SORBITOL
- PROVES DE DIAGNÒSTIC PRENATAL NO INVASIU
- INTOLERÀNCIA A ALIMENTS

MALGRAT DE MAR
C/ Ponent, 4 - Tel. 93 765 52 28

BLANES
C/ Hospital, 31, 1er 1a - Tel. 972 350 883
info@labosar.com - www.labosar.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Jané, Ruiz i Baiget sostenen que el govern buscava l'acord

■ Els exconsellers d'Interior i Ensenyament emmarquen la seva renúncia en l'augment de tensió, i el d'Empresa, en la "falta de confiança" del president ■ Aragonès no declara

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els exconsellers d'Interior i Ensenyament Jordi Jané i Meritxell Ruiz, respectivament, que van demanar al president de la Generalitat el seu relleu, fet efectiu el 14 de juliol del 2017, i l'exconseller d'Empresa Jordi Baiget, destituït per Puigdemont deu dies abans, van declarar ahir al Tribunal Suprem, tal com van explicar els processos, que el govern català "sempre" va parlar de fer un referèndum "pactat" amb el govern espanyol. I quan van veure que aquesta sortida cada cop era més difícil, van decidir fer un pas al costat, a més d'adquirir "la feina feta" als respectius departaments.

L'acusació popular, exercida pel partit d'ultradreta Vox, és qui havia demanat els tres testimonis per evidenciar la fragmentació del govern català, però ni les seves preguntes

La xifra

43

testimonis en tres dies està previst que declarin aquesta setmana al Suprem. Ahir el tribunal va acceptar la petició de sis investigats de no declarar.

—massa preparades i sense escoltar les respostes per repreguntar— ni les més àvides del fiscal Jaime Moreno i de l'advocada de l'Estat, Rosa María Seoane, no van aconseguir cap retret al president Puigdemont en boca dels exconsellers, sempre molt prudents. I les defenses dels independentistes catalans van emmudir.

Així, l'exconseller Jané va assegurar que des del seu nomenament, el juny del 2015, la seva dedicació a Interior era "molt intensa", i que fins i tot havia ha-

gut de deixar d'exercir de professor universitari. Va detallar dos motius per demanar el seu cessament: haver assolit objectius, sobretot la Junta de Seguretat, que feia vuit anys que no se celebrava, a Catalunya, i en segon lloc "la possibilitat que s'obria amb el no acord" amb el govern espanyol. Pel que fa a l'acte al TNC i la presentació de l'esborrany de la llei del referèndum, Jané va respondre que "eren actes no jurídics amb la finalitat de buscar un acord".

L'exconsellera d'Ensenyament també va aduir la feina feta, que "té els fills petits" i que ella "res podria aportar si, com veia, s'incrementava la tensió dialèctica i política". Amb cinc requeriments del TC, Ruiz va insistir que "al govern no es parlava de la via unilateral". Tampoc van aconseguir petroli amb l'exconseller Baiget, a qui Puigdemont va destituir per "falta de confiança",

Els exconsellers Jordi Jané, Meritxell Ruiz i Jordi Baiget, ahir en el judici al Suprem ■ EFE / ACN

segons va assegurar ahir l'excap d'Empresa, després de reflectir els seus sentiments i dubtes en una entrevista amb el director d'El Punt Avui.

D'altra banda, el vicepresident del govern, Pere Aragonès, va haver d'anar a Madrid perquè el jutge Marchena li digués que la sala accepta que s'aculli al dret a no declarar ja que, tot i que el TSJC no l'investiga, la causa continua oberta contra Josep Maria Jové i podria anar contra ell. L'exsecretari d'Hisenda Lluís Salvadó i el director general de Patrimoni, Francesc Sutrias, en ser investigats, en van fer prou enviant una carta al Suprem. ■

La petició d'armes dels Mossos

Les úniques preguntes dels defensors van ser del penalista Xavier Melero, advocat de l'exconseller Quim Forn, a Jordi Jané sobre la petició de la compra d'armes per part dels Mossos al Ministeri de l'Interior, fet criminalitzat per la fiscalia. Jordi Jané va explicar que la petició es va fer quan ell era conseller, la va signar l'octubre del 2016, i que des de la secretaria d'estat de Seguretat, encara no dirigida per Antonio Nieto, "van informar de forma favorable i la van enviar a la Guàrdia Civil". En el judici, Nieto va assegurar que van tombar la petició perquè la veien exage-

rada i sospitosa, tot i estar en alerta terrorista. El responsable dels Mossos amb el 155, Juan Antonio Puigserver, més tècnic i serè, va sostenir en el Suprem que es va concedir l'armament després de certes correccions.

El mateix to realista van usar ahir dos caps de l'àrea de mediació dels Mossos sobre el que va passar el 20-S a Economia. A les deu de la nit van demanar als responsables de les entitats que desconvoquessin la protesta. "La concentració era molt emocional i sempre costa que la gent faci cas", va sostenir l'intendent Xavier Pastor.

CRÒNICA

Suprem Sant Jordi

El Madrid que ahir despertava plujós no era potser la millor ciutat per viure Sant Jordi, però tampoc la pitjor. Així ho veia la trentena de catalans i madrilenys de l'ANC Madrid que, abans que el Centre Blanquerna obrís l'única parada de llibres i roses al carrer Alcalá, es va llevar a les cinc del matí per fer cua a la porta del Suprem per assegurar-se

una plaça de públic quan Manuel Marchena reoprengués el judici de l'1-O i acostar un tros de Catalunya als presos, entre ells els que celebraven el sant: Jordi Cuixart, Jordi Sánchez i Jordi Turull.

Amb tota la sensibilitat que pot tenir amb Sant Jordi un jutge de Las Palmas que ha estudiat a Deusto i ha fet carrera a Madrid, Marchena havia citat 150 agents

fins al 22 d'abril i deu alts càrrecs i excarrecs catalans precisament el 23 d'abril. "Aquí estem, a la cova del drac", ironitzava Francesc Homs amb la diputada de JxCat Gemma Geis. Abans que l'autoritat de la sala fes les tres crides a "autoritats", "premsa" i "públic", els visitants celebraven deixar el mòbil a l'entrada i poder entrar al saló de plens del Suprem amb les

roses i els llibres que portaven: *Tres assaigs* —de Jaume Cabré— per a Sánchez, *Tots els contes* —de Víctor Català— per a Dolors Bassa, *Quan jo era noi* —d'Alexandre de Riquer— per a Quim Forn... I tots amb un punt de llibre amb dedicatòria. Per un dia, el vetust saló feia olor de roses i llibre nou. Però la fita de dur a Madrid l'aire de la Rambla no va quedar aquí. Els visitants del públic, que vestien samarretes i bruses de color groc i vermell, van evidenciar que no era casual i van seure a la sala

David Portabella

formant una senyera de cinc files. Als acusats, que duïen a la solapa un pin amb la senyera i la rosa, el mosaic no els va passar per alt i així ho van fer notar. Al públic,

El públic al judici seu per fer una senyera i regala llibres i roses als presos

amb rosa i llibre, hi havia la parella de Sánchez, Susanna Barreda, i la dona de Turull, Blanca Bragulat, que sentia que no era el pitjor dia: "Aquest Sant Jordi és millor que el de l'any passat... Aquest any els podem veure..."

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

EMILI GISPERT

“ LES FRASES

“Vaig acordar amb el president de la Generalitat que volia anar a l'activitat privada. No va tenir res a veure amb l'1 d'octubre”

JOAN VIDAL
EXSECRETARI DEL GOVERN

“Vam rebutjar una factura d'Unipost perquè el període de facturació era d'un sol dia i el preu era inusual”

DAVID BADAL
TÈCNIC DEPARTAMENT DE TREBALL

“Vàrem polemitzar amb els policies locals de Badalona perquè volíem recuperar una escala”

JOSEP MARIA CERVERÓ
SOCI DE L'ANC I D'ÒMNIUM

“Sobre els vehicles hi vaig veure trípodes i vaig suposar que hi havia periodistes”

SERGEANT DEL MOSSOS. 1903
ÀREA DE MEDIACIÓ EL 20-5

LA CARA I LA CREU

Sant Jordi entra de ple a la sala de sessions

Sant Jordi va entrar de ple al Suprem. Ha estat el segon que s'ha celebrat amb presos polítics. Tots els encausats duïen posat en un lloc

ben visible un pin amb una rosa i una espiga, feta per una entitat de Santa Eulàlia de Ronçana (Vallès Oriental). Blanca Bragulat, l'esposa de Jordi Turull, la va posar als exconsellers Carles Mundó i Meritxell Borràs, que ocupen el darrer banc de la banqueta dels acusats, amb Santi Vila, que també el portava. El públic, militant, va regalar llibres i roses als acusats i va formar una senyera humana amb el groc i el vermell dels seus vestits.

‘Cruissart’, Joaquín Homs i la mala fe

És inversemblant que després de 34 sessions l'advocat de Vox Juan Cremades, que també fa de lletrat de la ultradreta en la causa que del jutjat 13 de Barcelona, no sàpiga pronunciar correctament el nom de Jordi Cruixart. Fins a tres vegades li va dir “Cruissart”. No pot ser ignorància; ha de ser mala fe. La mateixa que destil·len les acusacions cada vegada que es refereixen als “mozos”, a la “Generalidad” i, com ahir, al “patio de los naranjos”. Però no descartem cap hipòtesi: el mateix advocat parlava de Joaquín Homs per referir-se a Quico Homs.

“ LES FRASES

“L'objectiu del govern era buscar una solució pactada i acordada”

“Mai es va considerar un escenari en què els mossos incomplissin la llei”

“Vaig fer la petició d'armes llargues i munició. Estàvem en alerta màxima per amenaça terrorista”

JORDI JANÉ
EXCONSELLER D'INTERIOR

“En el govern sempre s'havia parlat de referèndum pactat i acordat”

MERITXELL RUIZ
EXCONSELLERA D'ENSENYAMENT

“El president em va destituir adduint falta de confiança. Ell et nomena; ell et destitueix”

JORDI BAIGET
EXCONSELLER D'EMPRESA I CONEIXEMENT

L'ENTREVISTA

Les acusacions llegeixen El Punt Avui

Vox i la fiscalia també llegeixen El Punt Avui –“El Punt d'Avui”, segons la fiscal Consuelo Madrigal–. Van basar l'interrogatori a Jordi Baiget en l'entrevista que el director d'aquest diari, Xevi Xirgo, li va fer el juliol del 2017 quan era conseller d'Empresa i Coneixement. L'entrevista s'emmarcava dins una sèrie titulada En Clau Personal, en la qual van desfilar tots els consellers del moment. “L'entrevista es va publicar el 3 de juliol i el 3 de juliol el president em va destituir. Hi ha una relació causa-efecte, sí”, va declarar Baiget interrogat pel fiscal.

3er FESTIVAL DE MÀGIA TORREDEMBARRA 2019

26 DIVENDRES D'ABRIL MÀGIA AL CARRER ACTIVITATS GRATUITES

27 DISSABTE D'ABRIL TALLER I MÀGIA FAMILIAR GALA INTERNACIONAL

28 DUMENGE D'ABRIL GALA CLOENDA CBN - CBNAC

ENTRADES LIMITADES | Més informació a turismetorredebarra.cat

Organitza: AJUNTAMENT DE TORREDEMBARRA Regidoria de Turisme

Ajuntament de Calella

EDICTE SOBRE APROVACIÓ INICIAL MODIFICACIÓ PLA MILLORA URBANA PMU-2 "MIQUEL CUNÍ"

La Junta de Govern en sessió del dia 10 d'abril de 2019 va aprovar inicialment la modificació del Pla de Millora Urbana PMU-2 "Miquel Cuní", presentat per la mercantil "Promotora Catalana Cercasa, S.L." (PROCER-CASA), i elaborat per l'empresa "Ademà Canel·la Comella Arquitectes Associats, S.L.P."

D'acord amb el que estableix l'art. 235.2 c) del DL 2/2003 pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i del Règim Local de Catalunya i l'art. 37.2 del Decret 179/95 de 13 de juny pel qual s'aprova el ROAS, se sotmet el projecte a informació pública mitjançant publicació al BOP i al DOGC, pel termini de 30 dies, durant els quals es podrà examinar i formular-hi les al·legacions pertinents.

Calella, 16 d'abril de 2019
Jordi Sitjà i Roca
Tinent d'Alcaldia de Territori

Ajuntament de Reus

ÀREA D'URBANISME
Gestió Urbanística
Exp. 134/2006

EDICTE

La Junta de Govern Local d'aquest Ajuntament, en sessió de data 12 d'abril de 2019, en ús de la competència delegada per Decret d'alcaldia de 15 de juny de 2015 (BOPT núm. 148, de 27/6/2015), ha acordat aprovar inicialment, amb condicions, el projecte d'urbanització de l'Àrea 4.12 «Forques Velles» (C), presentat per SOCIETAT DE GESTIÓ DE ACTIVOS PROCEDENTES DE LA REESTRUCTURACIÓ BANCÀRIA SA.

Lesmentat projecte d'urbanització se sotmet a informació pública per un termini d'un mes perquè s'hi puguin formular les al·legacions que s'estimin pertinents.

L'expedient complet podrà ser examinat al departament de Gestió Urbanística (C/ de Josep Sardà i Calà, núm. 2, edifici del Mercat Central, 1r pis) qualsevol dia laborable durant l'horari d'atenció al públic (de 9 a 14 hores).

Reus, 16 d'abril de 2019
El secretari general,
Per delegació de signatura:
La cap de Secció dels Serveis Administratius Territorials

Associació Tartamudesa Catalunya

Fem camí cap a una vida plena

QUÈ HI HA DARRERA D'UN SILENCI?

No em diguis que em relaxo i respiro, només mira'm i escolta'm.

Paraules que no poden sortir

Fes-te'n soci o col·labora amb nosaltres www.atcat.org - info@atcat.org

EL VIATGE

L'anada per la tornada

En plena diada de Sant Jordi el vicepresident del govern ha haver desplaçar-se fins a Madrid per escoltar de boca del president del tribunal que havien acceptat la seva petició de no declarar, presentada per escrit. No hi havia manera de fer-li-ho saber abans de fer el viatge en va?

Pere Aragonès.

LA NOVETAT

A Marchena li entra la premsa

A Marchena li ha entrat la presa de cop i volta. Després d'escoltar amb paciència com gairebé 200 policies repetien el mateix, ahir va intervenir més que mai per tallar els testimonis massa loquaxos i les acusacions que feien preguntes repetitives.

Manuel Marchena

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT **L'ILLA DE ROBINSON**

ÒSCAR PINILLA

L'ENTREVISTA **MARC COLOMER**

“Estem en una situació política i periodística anòmala”

Igor Llongueras

El director de l'Agència Catalana de Notícies (ACN) va explicar ahir a El Punt Avui TV l'organització de la roda de premsa de Jordi Sánchez i Oriol Junqueras des de la presó.

Com va ser la seqüència? Perquè és una situació excepcional.

Les rodes de premsa tant de Junqueras com de Sánchez van posar de manifest una realitat: estem en una situació política i periodística anòmala. Sempre hem organitzat rodes de premsa durant les eleccions, però ara la peculiaritat és que els protagonistes estan a la presó. Això dificulta les coses. No va ser un camí fàcil, però no vam considerar la possibilitat de rendir-nos.

Per què la intervenció d'Oriol Junqueras va durar més?

La Junta Electoral Central va posar al centre penitenciari un problema gros. No estan acostumats ni preparats per respondre a aquest tipus de convocatòries. Junqueras va ser el primer i, per tant, no hi havia criteri perquè tot era nou. Però després les peticions es van multiplicar. Al darrere hi van anar San-

FOTO: EL PUNT AVUI TV

chez, Rull, Turull i Romeva, que també estaven autoritzats a fer actes de campanya, mítings, entrevistes o rodes de premsa. Només hi ha aquesta sala preparada per fer connexions i la Junta Electoral ha autoritzat un seguit d'actes que no deixaven marge entre l'un i l'altre, i la presó havia de garantir que s'hi fessin tots. Així, cada mitja hora han de donar entrada als altres.

L'escenografia ja hi era, en aquesta sala, o la van muntar?

La sala és com una extensió dels jutjats on declaren els presos que

son cridats a declarar per videoconferència. Tant en la connexió d'Efe com en la nostra no hi ha connotacions polítiques, però nosaltres no vam obrir el pla. No volíem que cap element com la bandera espanyola o el retrat del rei espanyol distorsionés el focus d'interès, que és la persona entrevistada.

L'ACN celebra 20 anys.

L'última etapa no ha estat fàcil, però l'ACN té un paper important a desenvolupar. Volem contribuir a la normalització lingüística i l'espai de comunicació català. ■

Un pla criminal executat però no dilucidat

■ El fiscal demana 24 i 25 anys per a dos urbans per la mort d'un col·lega

Tura Soler
BARCELONA

“Els encausats [els guàrdies urbans de Barcelona Rosa Peral i Albert López] van actuar de comú acord quant al pla a executar i amb l'ànim de posar fi a la vida de Pedro Rodríguez”, exposa el fiscal en l'escrit de conclusions en què demana 24 anys de presó per a López i 25 anys per a Peral, en tenir-li en compte la circumstància agreujant de parentiu per la relació sentimental que mantenia amb la víctima. El fiscal, que també proposa deu anys de llibertat vigilada un cop complerta la pena de presó i una indemnització de 785.000 euros per als familiars de la víctima, qualifica els fets d'assassinat amb traïdoria, perquè dins del context de la “planificació criminal” van triar un moment idoni (dins de l'habitatge que compartia amb Peral) perquè, tot i la seva corpulència i bona forma física, Pedro Rodríguez no tingués opció de defensar-se de l'atac mortal. El que no precisa la fiscalia és quins són els “mitjans idonis” que van fer servir per posar fi a la vida de Pedro Rodríguez, que va ser trobat calcinat dins del seu vehicle en una pista als entorns del pantà de Foix, el 5 de maig del 2017. L'efecte del foc sobre el cadàver, identificat gràcies a una

La policia científica, al lloc on van trobar el cos ■ ACN

pròtesi col·locada en una operació, va impedir que s'establiessin les causes de la mort i tampoc es va poder determinar si la víctima havia estat enverinada o narcotitzada abans de ser assassinada. Rosa Peral i Albert López es desentenen de l'episodi de l'assassinat i cadascú admet només haver ajudat l'altre a portar el cadàver al lloc on el van cremar. El fiscal no té en compte la darrera declaració d'Albert López, aportada la setmana passada, quan se li va prorrogar la presó, en què va exposar al jutjat que creia que va ser el pare de Rosa Peral qui va ajudar la dona a ficar el cadàver al maleter del vehicle. El fiscal manté que el mòbil del crim va ser que Pedro Rodríguez els suposava un entrebanc per reprendre la relació que havien mantingut Rosa i Albert. ■

LA TERTULIA

“La presència de Vox està fora de tota lògica jurídica. És extravagant”

DANIEL DIÉGUEZ
ADVOCAT

“Que hagin citat els polítics catalans el dia de Sant Jordi no és cap casualitat”

SUSANNA OLIVEIRA
PERIODISTA

VILANOVA DE BELLPUIG
27/04/2019
INICI DEL CONCERT
TARDA 19:00H, NIT 23:30H

REGGAE XIES
DOCTOR PRATS
La Terrasseta
IVAN VERDI
DJ'S RESIDENTS
MARSAL VENTURA

NOMÉS TARDA: 6€
ANTICIPADA: 10€
TAQUILLA: 12€

Punts de venda: Galmés, Cafè Burkar / Torregà, Nostalgic's, Les Borges Blanques, Cerveceria O'brothers / Bellpuig, Cafè l'Avenc, Vilanova de Bellpuig, El Patt, l'Estoneta, El Nou Esclop.

Internet: www.productesdelaterra.cat

ORGANITZA:
AMB SUPORT:
MR
TRACY

140195-1908290